

K 43314005 : สาขาวิชาจารึกภาษาไทย

คำสำคัญ : การเชื่อมโยงความ / ภาษาไทยถิ่นใต้ / สุราษฎร์ธานี

วรรณกรรม ศรียาภักย์ : การเชื่อมโยงความในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี (COHESION IN SURAT THANI DIALECT) อาจารย์ผู้ควบคุม : ศ.ดร.วิจิตร ภาณุพงศ์ และ ผศ.เพียว เจริญฉาย. 328 หน้า. ISBN 974-653-353-3.

จุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาการเชื่อมโยงความในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี 6 ลักษณะ คือ การอ้างถึง การซ้ำ การแทน การละ การใช้ศัพท์ และการใช้คำเชื่อม โดยเก็บข้อมูลจากภาษาระดับข้อความ 5 ประเภท ได้แก่ เรื่องเล่า กระบวนการ ข้อควรปฏิบัติ คำอธิบาย และบทสนทนา จากการศึกษาสรุปได้ว่า

การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึงมี 3 ประเภท คือ การอ้างถึงโดยสรรพนาม รูปภาษาที่แสดงการอ้างถึง ได้แก่ คำสรรพนามทั้ง 3 บุรุษ คำที่ทำหน้าที่เหมือนคำสรรพนาม ได้แก่ คำเรียกญาติ คำเรียกชื่ออาชีพ คำเรียกชื่อตำแหน่ง และคำเรียกชื่อเฉพาะบุคคล และรูปศูนย์ การอ้างถึงเชิงบ่งชี้ มี 2 ชนิด คือ การบ่งชี้ด้วยคำสรรพนาม และการบ่งชี้ด้วยคำคุณศัพท์ และการอ้างถึงเชิงเปรียบเทียบ

การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำ เป็นการซ้ำหน่วยภาษา 3 ชนิด คือ หน่วยนาม หน่วยกริยา และหน่วยคำเชื่อม

การเชื่อมโยงความโดยการแทน รูปภาษาที่ใช้แทน คือ รูปแทนบ่งชี้

การเชื่อมโยงความโดยการละพบว่า มี 3 ลักษณะ คือ การละหน่วยนาม การละหน่วยกริยา และการละหน่วยประโยค

การเชื่อมโยงความโดยการใช้ศัพท์พบว่ามี 3 ประเภท คือ การใช้ศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน การใช้ศัพท์ลูกกลุ่ม และการใช้ศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กัน โดยสัมพันธ์กันในเรื่องความต่อเนื่อง มี 2 ลักษณะ คือ ความต่อเนื่องของรูปภาษา และความต่อเนื่องของความหมาย

การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม พิจารณาถึงการแสดงความสัมพันธ์โดยการใช้คำเชื่อมหน้าที่ของคำเชื่อม และการปรากฏของคำเชื่อม การแสดงความสัมพันธ์โดยการใช้คำเชื่อม พบว่ามี 14 ลักษณะ ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบคล้ายตาม ความสัมพันธ์แบบขัดแย้ง ความสัมพันธ์แบบแสดงเงื่อนไข ความสัมพันธ์แบบแสดงเหตุ ความสัมพันธ์แบบแสดงผล ความสัมพันธ์แบบขยายความ ความสัมพันธ์แบบแจกแจง ความสัมพันธ์แบบตัดตอนหรือแยกส่วน ความสัมพันธ์แบบให้เลือก ความสัมพันธ์แบบแสดงตัวอย่าง ความสัมพันธ์แบบแสดงเวลา ความสัมพันธ์แบบแสดงจุดเริ่มต้น ความสัมพันธ์แบบแสดงจุดสิ้นสุด และความสัมพันธ์แบบแสดงการอ้างถึงคำพูด ส่วนหน้าที่ของคำเชื่อม จำแนกได้เป็น 5 ประเภท คือ คำเชื่อมนามกับนาม กริยากับนาม ประโยคกับประโยค นามกับประโยคย่อย และกริยากับประโยคย่อย สำหรับการปรากฏของคำเชื่อม ซึ่งปรากฏได้ 4 ตำแหน่ง คือ ต้นประโยค ต้นและกลางประโยค กลางประโยค และท้ายประโยค